

ЗАКОН
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕВОЗУ
У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ

Члан 1.

У Закону о превозу у друмском саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 46/95, 66/01, 61/05, 91/05 и 62/06) у члану 2. тачка 5) мења се и гласи:

„5) ауто-такси превоз јесте ванлинијски превоз путника уз новчану накнаду, који се обавља путничким аутомобилом који испуњава услове прописане овим законом.“

Тачка 13) брише се.

У тачки 15) речи „и међурепубличког“ бришу се.

После тачке 16) додају се тач. 16а, 16б и 16в које гласе:

„16а) „траса“ је превозни пут на коме се обавља превоз путника или ствари од места поласка путника односно утовара ствари до места опредељења путника односно истовара ствари;

16б) „даљинар“ је акт којим се утврђују удаљености у километрима са минималним временима вожње аутобуса, између аутобуских станица односно аутобуских стајалишта на одређеној релацији;

16в) „такси тарифа“ је јесте скуп појединачних цена (старт, километар, чекање, долазак на адресу по позиву и накнада за превоз пртљага по комаду) које учествују у формирању цене услуге такси превоза, а у зависности од доба дана (дан или ноћ), дана у недељи (радни, или недеља или празник) и подручја на коме се вожња обавља (територија једне или више општина-градава) и које су учитане у мерни инструмент-таксиметар;“

Члан 2.

У члану 3. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Возила којима превозник или грађанин обавља превоз у друмском саобраћају морају бити регистрована на територији Републике Србије.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 3.

Члан 4. мења се и гласи:

„У возилу којим се обавља превоз у друмском саобраћају, осим путничког аутомобила привредних субјеката којима се обавља превоз, путничког аутомобила у својини грађана којим грађанин врши превоз за личне потребе и путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз путника, мора се налазити путни налог за возило попуњен на прописан начин, потписан од стране возача и потписан и оверен од стране овлашћеног лица.“

Члан 4.

Члан 5. мења се и гласи:

„Аутобус којим се обавља превоз путника у друмском саобраћају, осим аутобуса којим се обавља градско – приградски превоз путника, мора имати на бочним странама возила исписано пословно име, односно назив власника возила, и његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови.

Теретно моторно возило којим се обавља превоз ствари у друмском саобраћају мора имати на бочним вратима, односно на бочним странама кабине возила, исписано пословно име, односно назив власника возила, и његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови.

Путнички аутомобил у својини грађана којим грађанин врши превоз за личне потребе, путнички аутомобил привредног субјекта којим се обавља превоз, возила којима се обавља оспособљавање кандидата за возаче и путнички аутомобил којим се обавља ауто – такси превоз путника, на бочним странама возила не мора имати исписано пословно име, односно назив власника возила, нити знак.

На крову возила којим се обавља превоз путника или ствари у друмском саобраћају, осим путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз путника и возила којима се обавља оспособљавање кандидата за возаче, не може бити стављено пословно име, односно назив власника возила, нити се могу стављати други натписи.

У возилу којим се обавља превоз путника, односно лица, осим путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз путника, не може се налазити таксиметар.

На бочним странама аутобуса, односно на бочним вратима или бочним странама кабине теретног моторног возила не могу се стављати други натписи, осим оних прописаних у ст. 1. и 2. овог члана.

Пословно име, односно назив власника возила, морају бити на возилу исписани словима висине најмање пет см и бојом која се битно разликује од основне боје возила.

Прималац лизинга и купац возила сматра се власником возила у смислу права и обавеза из ст. 1, 2, 3, 4, 6. и 7. овог члана.“

Члан 5.

Члан 6. мења се и гласи:

„Ванлинијски превоз путника, осим ауто-такси превоза путника, или јавни превоз ствари може обављати предузеће, друго правно лице или предузетник регистрован за обављање те врсте превоза ако испуњава услове утврђене овим законом у погледу опремљености, обезбеђења паркинг простора за сва возила којима обавља превоз и кадрова који врше послове редовног одржавања возила.

Линијски превоз путника може обављати предузеће или друго правно лице регистровано за обављање те врсте превоза ако испуњава услове утврђене овим законом у погледу опремљености, обезбеђења паркинг простора за сва возила којима обавља превоз и кадрова који врше послове редовног одржавања возила.

Превоз за сопствене потребе може обављати предузеће, друго правно лице, предузетник и грађанин које испуњава услове утврђене овим законом у погледу опремљености, обезбеђења одговарајућих паркинг простора за возила, осим за путничке аутомобиле и кадрова који врше послове редовног одржавања возила.“

Члан 6.

После члана 6. додаје се члан 6а који гласи:

„Члан 6а

Ауто-такси превоз могу обављати правна лица и предузетници чија је једина делатност ауто-такси превоз путника, који су регистровани код Агенције за привредне регистре за обављање ауто-такси делатности и имају одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто-такси превоза путника.

Привредни субјекти из става 1. овог члана не смеју било којом својом радњом (давање на коришћење кровне ознаке са називом „ТАХИ“, докумената са својим пословним именом, давање такси дозволе, давање такси возила и др), да омогуће другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају ауто-такси превоз путника.

Ауто-такси превоз под условима из става 1. овог члана може се обављати само на територији општине, односно града за коју ауто-такси превозник има издато важеће одобрење за обављање ауто-такси делатности.

Изузетно, ауто-такси превозник може обавити ауто-такси превоз преко или на територији општине, односно града, од које нема издато важеће одобрење за обављање ауто-такси делатности, ако је ауто-такси превоз започет на територији општине, односно града од које ауто-превозник има издато важеће одобрење за обављање делатности.

Ауто-такси превозник који обави превоз у смислу става 4. овог члана обавезан је да одмах по обављеном ауто-такси превозу уклони кровну ознаку и не сме да пружа услуге ауто-такси превоза на територији општине, односно града, од које нема издато важеће одобрење за обављање ауто-такси делатности.

У случају превоза из става 4. овог члана, када исти путник има намеру да након искрцавања истим возилом настави превоз, ауто-такси превозник је дужан да уклони кровну ознаку у тренутку када путник напусти путнички простор возила, чека на путника без заустављања рада таксиметра, а по повратку тог путника у путнички простор возила ауто-такси превозник је обавезан да на прописан начин поново истакне ауто-такси ознаку.

Члан 7.

Члан 9. мења се и гласи :

„Линијски превоз путника може обављати предузеће или друго правно лице које је власник најмање три регистрована аутобуса.

Ванлинијски превоз путника, осим ауто-такси превоза, може обављати превозник који је власник најмање једног регистрованог аутобуса.

Јавни превоз ствари може обављати превозник који је власник најмање једног регистрованог теретног моторног возила.

Ауто-такси превоз се обавља у складу са одредбама члана 36. овог закона, с тим да ауто-такси превозник мора бити власник најмање једног регистрованог путничког возила.

Прималац лизинга сматра се власником возила у смислу ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана.

Линијски превоз путника, ванлинијски превоз путника осим ауто-такси превоза путника, и јавни превоз ствари, превозник може обављати и возилима узетим у закуп, ако предходно испуни услове из ст. 1, 2. и 3. овог члана.“

Члан 8.

Члан 10. мења се и гласи:

„Јавни превоз путника или ствари може обављати превозник који има обезбеђен паркинг простор за сва возила којима обавља превоз.

Превоз за сопствене потребе путника или ствари, може обављати предузеће, друго правно лице, предузетник или грађанин који има обезбеђен паркинг простор за сва возила којима обавља превоз, осим за путничке аутомобиле.

Превозник који обавља јавни превоз путника или ствари дужан је да возила паркира на паркинг простору који је уписан у акт о испуњености услова из члана 42. овог закона.

Члан 9.

У члану 11. став 1. после речи: „овим законом“, ставља се запета и додају речи: „прописима донетим на основу овог закона“.

У ставу 2. после речи: „превоза“ додају се речи „и даљинар.“

Члан 10.

У члану 14. став 1. у тачки 3) тачка запета на крају реченице замењује се тачком, а тачка 4) брише се.

Став 2. мења се и гласи:

„Општина, односно град, својом одлуком одређује стајалишта која се могу користити за одређену врсту линијског превоза путника, која се објављује у службеном гласилу општине, односно града.“

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Ако општина, односно град не одреди стајалишта која могу да се користе за линијски превоз путника, превозник који обавља линијски превоз путника може користити сва прописно изграђена, уређена и обележена аутобуска стајалишта на територији општине, односно града.“

Члан 11.

У члану 15. у ставу 1. бришу се речи: „и међурејублички“, а после речи: „међуградске аутобусе“, додају се речи „са најмање двадесет седишта“.

Члан 12.

Члан 16. мења се и гласи:

„Превозник може отпочети и обављати линијски превоз ако има регистрован и оверен ред вожње и доказ о исправности возила.

Регистарцију и оверу реда вожње за линијски превоз путника врши:

- 1) за међумесни превоз – министарство надлежно за послове саобраћаја (у даљем тексту : Министарство);
- 2) за градски и приградски превоз – орган општинске, односно грдске управе који одреди општина, односно град.

Захтев за регистрацију и оверу реда вожње у међумесном превозу подноси се од 15. до 30. априла текуће године.

Уз захтев за регистрацију и оверу реда вожње у међумесном превозу подноси се: важеће решење Агенције за привредне регистре; акт о испуњености услова из члана 42. овог закона за регистрациони рок за који се захтев подноси; важећу одлуку општине, односно града о могућности коришћења аутобуских стајалишта за одређену врсту линијског превоза путника и важећи уговор о заједничком обављању међумесног превоза.

Ред вожње у међумесном превозу оверава Министарство са роком важења од годину дана и почетком важења од 1. јуна текуће године.

Министарство води регистар оверених редова вожње.

Регистрован и оверен ред вожње гласи на превозника и непреносив је.

Министар надлежан за послове саобраћаја (у даљем тексту: Министар) доноси пропис којим уређује садржину обрасца реда вожње и садржину и начин вођења регистра и овере реда вожње у међумесном превозу.

Општина, односно град уређује начин регистрације и овере реда вожње за градски и приградски превоз у складу са законом и прописима донетим на основу закона.“

Члан 13.

У члану 20. у ставу 1. у тачки 1) после речи „реда вожње“ додају се речи: „или важења режима обављања превоза на линији,“

У тачки 3) тачка на крају реченице замењује се тачком и запетом.

После тачке 3) додају се тач. 4) и 5) које гласе:

„4) са почетне аутобуске станице, односно стајалишта, не обави полазак у време предвиђено регистрованим редом вожње, дуже од 20 дана у периоду важења реда вожње, односно у режиму важења обављања превоза на линији, већ обављање поласка на линији започиње поред почетне аутобуске станице односно са аутобуског стајалишта које није уписано као почетно у важећи ред вожње;

5) на кога не гласи ред вожње, обавља превоз по регистрованом реду вожње другог превозника у укупном трајању дужем од 15 дана у току важења реда вожње.“

Став 2. брише се.

Досадашњи став 3. постаје став 2.

Досадашњи став 4, који постаје став 3. мења се и гласи:

„Брисање реда вожње, односно поласка из регистра у случајевима из ст. 1, 2, 3, 4. и 5. овог члана врши орган надлежан за регистрацију и оверу реда вожње.“

Досадашњи став 5. постаје став 4.

Члан 14.

У члану 22. став 1. број: „30“ замењује се бројем: „10“.

Члан 15.

У члану 23. став 1. после тачке 2. додаје се тачка 2а) која гласи:

„2а) у важећем и овереном ценовнику из тачке 2) овог става, цена превоза по путном километру не може бити нижа од прописане од стране надлежног органа као цена коштања и пореска основица у складу са законом;

У тачки 4) тачка на крају реченице замењује се тачком и запетом.

После тачке 4. додају се тач. 5) и 6) које гласе:

„5) уговор о раду возача или потврду да је возач запослен код превозника на кога је регистрован ред вожње;

6) читко попуњена, нумерисана возна карта издата путнику за одређену релацију са уписаним датумом путовања и ценом превоза и са заштитним знаком или печатом превозника, односно аутобуске станице или путничке агенције која је карту издала.“

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Влада одређује најнижу цену путног километра на основу цене коштања у јавном друмском превозу путника, а на предлог министарства надлежног за послове трговине.“

Члан 16.

У члану 24. став 2. брише се.

Члан 17.

У члану 25. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Аутобуске станице разврставају се у категорије у складу са прописом кога доноси Привредна комора Србије.“

У ставу 2. који постаје став 3. после речи: „аутобуских станица“ додају се речи: „и категоризацију аутобуских станица“

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 18.

У члану 26. став 1. мења се и гласи:

„Превозник је дужан доставити регистровани и оверени ред вожње за сваку линију и важећи ценовник свим аутобуским станицама које су унете у ред вожње пре почетка важења реда вожње.“

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Предузеће које управља аутобуском станицом дужно је да превознику омогући несметан пријем, коришћење и отпрему аутобуса са перона аутобуске станице која је унета у важећи ред вожње.“

Члан 19.

У члану 27. у ставу 3. после речи: „достави“ додаје се реч: „тачан.“

Члан 20.

У члану 28. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Предузеће које управља аутобуском станицом и превозник дужни су да закључе уговор о пружању станичних услуга, са роком важења од годину дана у међумесном саобраћају и са роком важења до истека важења дозволе у међународном превозу, у складу са законом и општим условима пословања аутобуских станица.“

Члан 21.

У члану 30. став 1. мења се и гласи:

„Превозник у линијском превозу путника дужан је издати читко попуњену, нумерисану возну карту за одређену релацију са уписаним датумом путовања и ценом превоза и са заштитним знаком или печатом превозника и нумерисану потврду за превоз путничког пртљага са заштитним знаком или печатом превозника.“

У ставу 3. реч: „путнику“ замењује се речима: „лицу, односно кориснику превоза“

Члан 22.

У члану 31. у ставу 2. на крају реченице тачка се брише и додају речи: „који мора бити нумерисан и закључен само са једним корисником.“

У ставу 4. после речи: „мора бити“ додају се речи: „попуњен читко, тачно и“.

После става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Уговор о превозу путника и списак путника, превозник мора чувати две године од дана обављеног превоза.“

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Члан 23.

У члану 31а у ставу 1. после речи: „посебним“ додаје се реч: „идентификационим“.

У ставу 2. брише се алинеја трећа.

Досадашња алинеја четврта постаје алинеја трећа.

Члан 24.

У члану 32. став 1. бришу се речи: „или другом возилу“.

У ставу 2. после речи: „мора бити“ додају се речи: „попуњен читко“,“

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„У возилу којим се обавља ванлинијски превоз путника или ствари мора се налазити уговор о раду возача или потврда да је возач запослен код превозника који обавља ванлинијски превоз.“

Члан 25.

У члану 34. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Ауто-такси превозник не може користити аутобуска стајалишта која су одређена одлуком општине, односно града за међумесни линијски превоз путника.“

Члан 26.

Члан 35. мења се и гласи:

„Члан 35.

„Ауто-такси превозник је дужан приликом отпочињања превоза укључити таксиметар.

Ауто-такси превозник за извршену услугу превоза наплаћује искључиво цену превоза у износу који показује таксиметар у тренутку завршетка превоза.

Ауто-такси превозник је дужан да, на захтев корисника услуге ауто-такси превоза, изда рачун за обављени превоз који садржи датум, релацију или километражу, цену превоза и који је потписан и оверен печатом превозника.“

Члан 27.

У члану 36. став 1. речи: „може прописати“ замењују се речју „прописује“.

После става 3. додају се ст. 4, 5, 6. и 7. који гласе:

„Општина, односно град, својом одлуком утврђује изглед кровне ознаке.

Општина, односно град води регистар кровних ознака.

Општина, односно град својом одлуком утврђује и усклађује економски најнижу цену у оквиру такси тарифе по којој се ауто-такси превоз мора обављати на њеној територији.

Таксиметар мора бити подешен искључиво у складу са одлуком из става 6. овог члана.“

Члан 28.

Члан 37. мења се и гласи:

“Предузеће, друго правно лице, предузетник или грађанин, ако је власник или примаца лизинга најмање једног регистрованог возила, може обављати превоз за сопствене потребе и то:

1) превоз ствари за задовољавање потреба у обављању своје делатности, а што подразумева превоз који предузеће, друго правно лице, предузетник или грађанин обавља од производних објекта до својих магацина, или од својих магацина до својих продајних објеката;

2) превоз својих радника и превоз чланова породице радника за одлазак на одмор или рекреацију.

Предузеће, друго правно лице, предузетник или грађанин може обављати превоз путника, односно ствари и возилима узетим у закуп, ако претходно испуни услове наведене у ставу 1. овог члана.

Превоз који обавља предузеће, друго правно лице, предузетник или грађанин од производних објекта до магацина или продајних објеката трећих лица, или од својих магацина до продајних објеката трећих лица или између продајних објеката трећих лица, сматра се јавним превозом ствари.”

Члан 29.

У члану 39. став 1. мења се и гласи:

„У аутобусу којим се обавља превоз за сопствене потребе мора се налазити нумерисан и читко попуњен списак лица која се превозе, потписан од стране имаоца возила. Списак лица која се превозе мора бити закључен пре постављања возила за укрцавање у полазишту, а лица која се превозе морају са собом имати идентификационе исправе.“

После става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

„У возилу којим се обавља превоз за сопствене потребе мора се налазити уговор о раду или потврда да је возач запослен код код власника возила.

Списак лица из става 1. овог члана мора се чувати две године од дана обављеног превоза.“

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 4. и 5.

Члан 30.

У члану 40. став 2. брише се.

Члан 31.

У члану 42. после става 1. додају се нови ст. 2, 3, 4. и 5. који гласе:

„Акт из става 1. овог члана за линијски превоз путника важи до истека регистрационог рока за који се издаје.

У акту из става 1. овог члана, морају бити уписане регистарске ознаке свих возила којима превозник обавља јавни превоз.

Превозник је дужан да Министарству пријави сваку промену у погледу испуњавања услова (промена у вези возног парка, натписа, паркинг простора и сл) из чл. 3, 5, 6. 9. и 40. овог закона, при чему Министарство издаје нови акт о испуњености услова.

За издавање акта из става 1. овог члана плаћа се накнада, чију висину прописује Влада.“

Досадашњи став 2. постаје став 6.

Члан 32.

У члану 43. после става 1. додају се ст. 2. и 3. који гласе:

„За издавање решења којим се утврђује испуњеност услова из става 1. овог члана плаћа се накнада, чију висину прописује Влада.

Решење из става 1. овог члана је коначно у управном поступку.“

Члан 33.

У члану 44а став 1. тачка 3) брише се реч: „прописане“ а после речи: „услове“ додају речи: „прописане законом и прописима донетим на основу овог закона“

У тачки 5) речи „48 сати“ замењују се речима: „пет дана“ а број: „пет“ замењује се бројем: „десет“.

У ставу 1. после тачке 6) додаје се тачка 7) која гласи:

„7) изриче и наплаћује новчане казне на лицу места када је то предвиђено овим законом или прописом донетим на основу овог закона.“

Члан 34.

У члану 44б после става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

„Поверава се Аутономној Покрајини Војводини вршење послова инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона у обављању линијског и валинијског превоза путника и ствари и превоза за сопствене потребе лица и ствари, који отпочиње и који се завршава на траси на територији Аутономне Покрајине Војводине.

Овлашћено лице Аутономне Покрајине Војводине у вршењу послова инспекцијског надзора над обављањем превоза из става 2. овог члана има дужности и овлашћења из чл. 44. и 44а. овог закона.“

Досадашњи став 2. постаје став 4.

Члан 35.

После члана 44в додаје се члан 44г који гласи:

„Члан 44г

„Привредно друштво, друго правно лице, предузетник или грађанин чији објекти или средства или особље, односно рад подлежу инспекцијском надзору, дужан је да републичком инспектору за друмски саобраћај омогући неометано вршење инспекцијског надзора и да без одлагања омогући увид у захтевану документацију и податке, као и несметан приступ објектима, средствима или особљу који су у вези са обављањем делатности превоза у друмском саобраћају.

Лица из става 1. овог члана дужна су да изврше наложене инспекцијске мере.“

Члан 36.

У члану 45. у ставу 1. реч: „мора“ замењује се речју: „може“.

Члан 37.

Члан 48. мења се и гласи:

„Члан 48.

Новчаном казном од 300.000 до 1.000.000 динара казниће се за привредни преступ предузеће или друго правно лице ако:

1) је на крову возила којим се обавља превоз путника или ствари у друмском саобраћају, осим путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз путника и возила којима се обавља оспособљавање кандидата за возаче, стављено пословно име односно назив власника возила или други натпис (члан 5. став 4);

2) се у возилу којим се обавља превоз путника, односно лица, осим у путничком аутомобилу којим се обавља ауто-такси превоз, налази таксиметар (члан 5. став 5);

3) обавља јавни ванлинијски превоз путника, осим ауто-такси превоза путника, или јавни превоз ствари, а није регистрован за обављање те врсте превоза и ако не испуњава услов утврђење овим законом у погледу опремљености, обезбеђења паркинг простора за сва возила којима обавља превоз и кадрова који врше послове редовног одржавања возила (члан 6. став 1);

4) обавља јавни линијски превоз путника, а није регистрован за обављање те врсте превоза и ако не испуњава услове утврђење овим законом у погледу опремљености, обезбеђења паркинг простора за сва возила којима обавља превоз и кадрова који врше послове редовног одржавања возила (члан 6. став 2);

5) превоз за сопствене потребе обавља предузеће друго правно лице, предузетник и грађанин а не испуњава услове утврђење овим законом у погледу опремљености, обезбеђења одговарајућих паркинг простора за возила, осим за путничке аутомобиле и кадрова који врше послове редовног одржавања возила (члан 6. став 3);

6) обавља ауто-такси превоз, а није му једина делатност ауто-такси превоз или није регистрован код Агенције за привредне регистре за обављање ауто-такси делатности или нема одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто-такси превоза (члан 6а став 1);

7) користи аутобуска стајалишта која општина, односно град није одредила за одређену врсту линијског превоза путника (члан 14. став 2);

8) отпочне и обавља линијски превоз без регистрованог и овереног реда вожње (члан 16. став 1);

9) у току важења реда вожње привремено обустави линијски превоз супротно одредби члана 19. став 2. овог закона;

10) у линијском превозу не прими путнике и ствари у границама расположивих места за путнике, односно корисне носивости возила (члан 21. став 1);

11) обустави обављање линијског превоза супротно одредби члана 22. став 1. овог закона;

12) предузеће које управља аутобуском станицом не врши услуге превозницима и путницима под једнаким условима (члан 25. став 1);

13) предузеће које управља аутобуском станицом не води тачну евиденцију полазака и долазака аутобуса на прописаном обрасцу (члан 27. став 1);

14) за коришћење аутобуског стајалишта наплаћује накнаду (члан 29. став 4).

15) обавља ауто-такси превоз путника супротно одредбама о ближим условима за обављање ауто-такси превоз путника које прописује општина, односно град (члан 36. став 1);

16) обавља ауто-такси превоз путника супротно одлуци којом општина односно град утврђује економски најнижу цену у оквиру такси тарифе по којој се ауто-такси превоз мора обављати на њеној територији (члан 36. став 6);

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 30.000 до 100.000 динара и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу.

За привредни преступ из става 1. тач. 1), 2), 11), 12), 13) и 16) овог члана може се одговорном лицу изрећи и заштитна мера забране вршења дужности у трајању од шест месеци до три године у чијем је обављању извршена радња из става 1. тач. 1), 2), 11), 12), 13) и 16).

За привредни преступ из става 1. тач. 3), 4), 6), 7), 8), 10) и 14) овог члана може се одговорном лицу изрећи и заштитна мера забране вршења послова у трајању од шест месеци до две године у чијем је обављању извршена радња из става 1. тач. 3), 4), 6), 7), 8), 10) и 14).

За привредни преступ из става 1. тачке 3), 4) и 6) обавезно се изриче и заштитна мера одузимања возила које је употребљено или било намењено за извршење привредног преступа.“

Члан 38.

Члан 49. мења се и гласи:

„Члан 49.

Новчаном казном од 150.000 до 600.000 динара казниће се за прекршај предузеће или друго правно лице ако:

1) обавља превоз возилима која не испуњавају услове утврђене прописима о безбедности саобраћаја на путевима или прописима о стандардима за поједине врсте возила (члан 3. став 1);

2) обавља јавни превоз и превоз за сопствене потребе возилима која нису редовно одржавана и контролисана (члан 3. став 2);

3) обавља превоз у друмском саобраћају возилима која нису регистрована на територији Републике Србије (члан 3. став 3);

4) користи возило, за време трајања искључења, које је у вршењу инспекцијског надзора искучено из саобраћаја (члан 3. став 4);

5) у возилу нема путни налог за возило попуњен, потписан и оверен на прописан начин (члан 4);

- 6) било којом својом радњом омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају ауто-такси превоз (члана ба став 2);
- 7) ауто-такси превоз обавља ван територије општине, односно града за коју има издато важеће одобрење за обављање ауто-такси делатности (члана ба став 3);
- 8) не уклони кровну ознаку или пружа услуге ауто-такси превоза на територији општине, односно града, од које нема издато важеће одобрење за обављање ауто-такси делатности (члан ба став 5);
- 9) поступи супротно обавезама прописаним у одредби члана ба став 6. овог закона;
- 10) обавља јавни превоз путника и ствари а нема обезбеђен паркинг простор за сва возила којима обавља превоз (члан 10. став 1);
- 11) обавља превоз за сопствене потребе путника или ствари а нема обезбеђен паркинг простор за сва возила којима обавља превоз, осим за путничке аутомобиле (члан 10. став 2);
- 12) обавља јавни превоз путника или ствари а возила не паркира на паркинг простору који је уписан у акт о испуњености услова из члана 42. овог закона (члан 10. став 3);
- 13) у возилу којим обавља јавни превоз ствари нема товарни лист или други документ о стварима које се превозе (члан 13);
- 14) међумесни превоз путника обавља аутобусом који не испуњава услове прописане одредбама члана 15. став 1. овог закона;
- 15) отпочне и обавља линијски превоз без доказа о исправности возила (члан 16. став 1);
- 16) превозник на кога гласи регистрован и оверен ред вожње пренесе ред вожње на другог превозника (члан 16. став 7)
- 17) не обавести кориснике превоза о почетку обављања линијског превоза (члан 18);
- 18) се не придржава регистрованог и овереног реда вожње (члан 19. став 1);
- 19) пријем путника у возило и искрцавање путника из возила не врши на аутобуским станицама и аутобуским стајалиштима која су унета у регистровани и оверени ред вожње (члан 24);
- 20) аутобуска станица пружа услуге превознику противно одредбама члана 28. став 1. овог закона;
- 21) предузеће које управља аутобуском станицом и превозник не закључе уговор о пружању станичних услуга у складу са одредбама члана 28. став 3. овог закона;
- 22) аутобуска станица не испуњава услове прописане одредбама члана 29. став 1;
- 23) превозник у линијском превозу путника изда возну карту супротно одредбама члана 30. став 1. овог закона;

- 24) се возне карте и друге превозне исправе издају супротно одредбама члана 30. став 2. овог закона;
- 25) ванлинијски превоз путника или ствари обавља противно одредбама члана 31. став 1. овог закона;
- 26) У ванлинијском превозу путника превозник закључи више од једног уговора за једну возњу (члан 31. став 2)
- 27) укрцавање и искрцавање путника у ванлинијском превозу не врши искључиво у местима која су утврђена уговором (члан 31. став 3);
- 28) уговор на основу кога се обавља ванлинијски превоз путника и ствари није попуњен читко или тачно или није закључен пре постављања возила за укрцавање путника у полазишту (члан 31. став 4);
- 29) уговор о превозу путника или списак путника не чува две године од дана обављеног превоза (члан 31. став 5);
- 30) нема доказ о уплати цене ванлинијског превоза – возње у складу са одредбом члана 31. став 6. овог закона;
- 31) ванлинијски превоз путника или ствари обавља противно одредбама члана 31а став 1. овог закона;
- 32) у ванлинијском превозу путника укрцава и искрцава путнике на аутобуским стајалиштима (члан 31а став 3);
- 33) не обавља ауто-такси превоз фабрички произведеним путничким аутомобилом који има највише пет седишта рачунајући и седиште возача и најмање четворо врата (члан 33. став 1);
- 34) У путничком аутомобилу којим се обавља ауто-такси превоз није на видном месту за корисника превоза уграђен исправан, пломбиран и баждарен таксиметар или није истакнут назив ауто-такси превозника (члан 33. став 2);
- 35) на крову путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз није истакнут назив: „ТАХИ” (члан 33. став 3);
- 36) путничким аутомобилом који обавља ауто-такси превоз обавља линијски превоз путника (члан 34 став 1);
- 37) користи аутобуска стајалишта која су одређена одлуком општине односно града за међумесни линијски превоз путника (члана 34. став 2);
- 38) приликом отпочињања превоза не укључи таксиметар (35. став 1);
- 39) за извршену услугу превоза не наплаћује искључиво цену превоза у износу који показује таксиметар у тренутку завршетка превоза (35. став 2);
- 40) на захтев корисника услуге ауто-такси превоза не изда рачун за обављени превоз на начин прописан у члану 35. став 3. овог закона;

41) таксиметар није подешен искључиво у складу са одлуком из члана 36. став 6. овог закона (члан 36. став 7);

42) обавља превоз за сопствене потребе а претходно није испунио услове наведене у члану 37. став 1. овог закона (члан 37. став 2);

43) у обављању превоза за сопствене потребе превози ствари од производних објекта до магацина или продајних објеката трећих лица, или од својих магацина до продајних објеката трећих лица или између продајних објеката трећих лица (члан 37. став 3);

44) врши редовно одржавање возила а не испуњава прописане услове (члан 40);

45) издавање и вођење путних налога и евиденцију о издатим путним налозима не врши на начин прописан одредбама члана 41. став 1. овог закона;

46) не пријави Министарству сваку промену у погледу испуњавања услова (промена у вези возног парка, натписа, паркинг простора и сл) из чл. 3, 5, 6. 9. и 40. овог закона (члан 42. став 4);

47) поступи супротно одредбама члана 44г став 1. овог закона;

48) не изврши наложене инспекцијске мере (члан 44г став 2).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 20.000 до 50.000 динара и одговорно лице у предузећу односно у другом правном лицу.“

Члан 39.

Члан 50. мења се и гласи:

„Члан 50.

Новчаном казном од 100.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај предузеће или друго правно лице ако:

1) обавља линијски превоз путника а није власник најмање три регистрована аутобуса (члан 9. став 1);

2) обавља ванлинијски превоз путника а није власник најмање једног регистрованоаг аутобуса (члан 9. став 2);

3) обавља јавни превоз ствари а није власник најмање једног регистрованог теретног моторног возила (члан 9. став 3);

4) обавља ауто-такси превоз а није власник најмање једног регистрованог путничког возила (9. став 4);

5) обавља јавни превоз противно одредбама овог закона, прописима донетим на основу овог закона и општим условима превоза (члан 11. став 1);

6) у возилу којим обавља јавни превоз путника превози лица, животиње и ствари супротно одредбама члана 12. овог закона;

7) пре почетка обуставе линијског превоза о томе не обавести надлежни орган, односно кориснике превоза (члан 19. став 3);

8) не обезбеди превоз пртљага истовремено са превозом путника (члан 21. став 2)

9) у средствима информисања није најавио престанак обављања линијског превоза (члан 22. став 1);

10) у возилу којим обавља линијски превоз нема важећи ред вожње (члан 23. став 1. тачка 1);

11) у возилу којим обавља линијски превоз нема важећи и оверен ценовник (члан 23. став 1. тачка 2);

12) у важећем и овереном ценовнику из члана 23. став 1. тачка 2) утврди нижу цену превоза по путном километру од прописане од стране надлежног органа (23. став 1. тачка 2а);

13) у возилу којим обавља линијски превоз нема опште услове превоза (члан 23. став 1. тачка 3);

14) у возилу којим обавља линијски превоз нема истакнут назив линије на прописан начин (члан 23. став 1. тачка 4);

15) у возилу којим се обавља линијски превоз нема уговор о раду возача или потврду да је возач запослен код превозника на кога је регистрован ред вожње (члан 23. став 1. тачка 5);

16) возна карта није издата путнику на начин прописан одредбама члана 23. став 1. тачка 6) овог закона;

17) аутобуска станица не врши услуге у складу са општим условима пословања (члан 25. став 1);

18) предузеће које управља аутобуском станицом поступи супротно одредбама члана 26. став 3. овог закона;

19) најкасније до десетог у месецу, не достави тачан извештај о необављању линијског превоза по овереним редовима вожње, за предходни месец, републичкој инспекцији за друмски саобраћај (члан 27. став 3);

20) аутобуско стајалиште не испуњава услове прописане у члану 29. став 2. овог закона или на аутобуско стајалиште не постави извод из реда вожње у складу са чланом 29. став 3 овог закона;

21) у аутобусу којим обавља ванлинијски превоз путника нема примерак уговора на основу кога се обавља превоз, опште услове превоза, списак путника за које је уговорен превоз и у доњем десном углу ветробранског стакла истакнут натпис „Слободна вожња“ (члан 32. став 1);

22) у обављању ванлинијског превоза путника није попунило чисто, закључило и оверило печатом превозника списак путника пре постављања возила за укрцавање путника у полазшту (члан 32. став 2);

23) списак путника којим се обавља ванлинијски превоз путника није сачињен посебно за сваку возњу садржану у уговору о превозу или се у њему налази већи број имена путника од броја расположивих места уписаних у саобраћајној дозволи (члан 32. став 3);

24) се у возилу којим се обавља ванлинијски превоз путника или ствари не налази уговор о раду возача или потврда да је возач запослен код превозника који обавља ванлинијски превоз (члан 32. став 4);

25) обавља превоз путника за сопствене потребе противно одредбама члана 39. став 1. овог закона;

26) се у возилу којим обавља превоз за сопствене потребе не налази уговор о раду или потврда да је возач запослен код власника возила члана (39. став 2);

27) списак лица не чува две године од дана обављеног превоза 39. став 3);

28) обавља превоз за сопствене потребе, путника или ствари, противно одредбама члана 39. став 4. овог закона;

29) у теретном моторном возилу, којим обавља превоз ствари за сопствене потребе, нема документ (отпремница и сл) из кога се може утврдити власник и врста ствари које се превозе (39. став 5);

30) у возилу за време обављања превоза нема акт који издаје министарство надлежно за послове саобраћаја, којима се утврђује испуњеност услова из члана 42. став 6. овог закона;

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 40.000 динара и одговорно лице у предузећу, односно другом правном лицу.“

Члан 40.

Члан 51. мења се и гласи:

„Члан 51.

Новчаном казном од 50.000 до 300.000 динара казниће се за прекршај предузеће или друго правно лице ако:

1) аутобус којим се обавља превоз нема на бочним странама исписано пословно име односно назив власника возила или његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови (члан 5. став 1);

2) теретно моторно возило којим се обавља превоз нема на бочним вратима односно на бочним странама кабине исписано пословно име, односно назив власника возила или његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови (члан 5. став 2);

3) је на бочним странама аутобуса, или на бочним вратима односно на бочним странама кабине теретног моторног возила стављен други натпис осим пословног имена, односно назива власника возила или његовог знака који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови (члан 5. став 6);

4) пословно име односно назив власника возила нису на возилу исписани на начин прописан у члану 5. став 7. овог закона;

5) превозник или посада возила на захтев корисника превоза не да на увид опште услове превоза (члан 11. став 5);

6) ствари које се не сматрају ручним пртљагом смешта у део возила за смештај путника (члан 21. став 3);

7) у аутобусу којим се обавља „БИС превоз“ нема додатне табле са натписом „БИС превоз“ или редни број аутобуса (члан 23. став 2);

8) у аутобуској станици на видном месту не истакне опште услове превоза, опште услове пословања аутобуске станице и одлуку о категоризацији аутобуске станице (члан 25. став 4);

9) не достави регистрован и оверен ред вожње за сваку линију и важећи ценовник свим аутобуским станицама које су унете у ред вожње пре почетка важења реда вожње (члан 26. став 1);

10) не сачини извод из реда вожње и не истакне га на видном месту у аутобуској станици најкасније дан пре ступања на снагу реда вожње (члан 26. став 2);

11) не омогући лицу односно кориснику превоза приступ возилу, све до поласка возила, а по закључењу издавања карата и других превозних исправа (члан 30. став 3).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 30.000 динара и одговорно лице у предузећу, односно другом правном лицу.“

Члан 41.

Члан 52. мења се и гласи:

„Члан 52.

Новчаном казном од 150.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај предузетник ако:

1) обавља превоз возилима која не испуњавају услове утврђене прописима о безбедности саобраћаја на путевима и прописима о стандардима за поједине врсте возила (члан 3. став 1);

2) обавља јавни превоз и превоз за сопствене потребе возилима која нису редовно одржавана и контролисана (члан 3. став 2);

3) обавља превоз у друмском саобраћају возилима која нису регистрована на територији Републике Србије (члан 3. став 3);

4) користи возило, за време трајања искључења, које је у вршењу инспекцијског надзора искључено из саобраћаја (члан 3. став 4);

5) је на крову возила којим се обавља превоз путника или ствари у друмском саобраћају, осим путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз путника и возила

којима се обавља оспособљавање кандидата за возаче, стављено пословно име односно назив власника возила или други натпис (члан 5. став 4);

6) се у возилу којим се обавља превоз путника, односно лица, осим у путничком аутомобилу којим се обавља ауто-такси превоз, налази таксиметар (члан 5. став 5);

7) обавља јавни ванлинијски превоз путника, осим ауто-такси превоза путника, или јавни ванлинијски превоз ствари, а није регистрован за обављање те врсте превоза и ако не испуњава услове утврђење овим законом у погледу опремљености, обезбеђења паркинг простора за сва возила којима обавља превоз и кадрова који врше одржавање возила (члан 6. став 1);

8) обавља превоз за сопствене потребе а не испуњава услове утврђене овим законом у погледу опремљености, обезбеђења одговарајућих паркинг простора за возила, осим за путничке аутомобиле и кадрова који врше послове редовног одржавања возила (члан 6. став 3);

9) обавља ауто-такси превоз, а није му једина делатност ауто-такси превоз или није регистрован код Агенције за привредне регистре за обављање ауто-такси делатности или нема одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто-такси превоза (члан 6а став 1);

10) било којом својом радњом омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају ауто-такси превоз (члан 6а став 2);

11) ауто-такси превоз обавља ван територије општине, односно града за коју има издато важеће одобрење за обављање ауто-такси делатности (члана 6а став 3);

12) не уклони кровну ознаку или пружа услуге ауто-такси превоза на територији општине, односно града, од које нема издато важеће одобрење за обављање ауто-такси делатности (члан 6а став 5);

13) поступи супротно обавезама прописаним у одредби члана 6а став 6. овог закона;

14) обавља ванлинијски превоз путника а није власник најмање једног регистрованог аутобуса (члан 9. став 2);

15) обавља јавни превоз ствари а није власник најмање једног регистрованог теретног моторног возила (9. став 3);

16) обавља ауто-такси превоз а није власник најмање једног регистрованог путничког возила (члан 9. став 4);

17) обавља јавни превоз путника и ствари а нема обезбеђен паркинг простор за сва возила којима обавља превоз (члан 10. став 1);

18) обавља превоз за сопствене потребе путника или ствари а нема обезбеђен паркинг простор за сва возила којима обавља превоз, осим за путничке аутомобиле (члан 10. став 2);

19) обавља јавни превоз путника или ствари а возила не паркира на паркинг простору који је уписан у акт о испуњености услова из члана 42. овог закона (члан 10. став 3);

20) обавља јавни превоз противно одредбама овог закона, прописима донетим на основу овог закона и општим условима превоза (члан 11. став 1);

21) ванлинијски превоз путника или ствари обавља противно одредбама члана 31. став 1. овог закона;

22) У ванлинијском превозу путника превозник закључи више од једног уговора за једну возњу (члан 31. став 2)

23) укрцавање и искрцавање путника у ванлинијском превозу не врши искључиво у местима која су утврђена уговором (члан 31. став 3);

24) уговор на основу кога се обавља ванлинијски превоз путника и ствари није попуњен читко или тачно или није закључен пре постављања возила за укрцавање путника у полазишту (члан 31. став 4);

25) уговор о превозу путника или списак путника не чува две године од дана обављеног превоза (члан 31. став 5);

26) нема доказ о уплати цене ванлинијског превоза – возње у складу са одредбом члана 31. став 6. овог закона;

27) ванлинијски превоз путника или ствари обавља противно одредбама члана 31а. став 1. овог закона;

28) у ванлинијском превозу путника укрцава и искрцава путнике на аутобуским стајалиштима (члан 31а став 3);

29) у возилу којим обавља ванлинијски превоз путника нема примерак уговора на основу кога се обавља превоз или опште услове превоза или списак путника за које је уговорен превоз или у доњем десном углу ветробранског стакла није истакнут натпис „Слободна возња“ (члан 32. став 1);

30) у обављању ванлинијског превоза путника није попунио читко или закључно или оверно печатом превозника списак путника пре постављања возила за укрцавање путника у полазишту (члан 32. став 2);

31) списак путника којим се обавља ванлинијски превоз путника није сачињен посебно за сваку возњу садржану у уговору о превозу или се у њему налази већи број имена путника од броја расположивих места уписаних у саобраћајној дозволи (члан 32. став 3);

32) се у возилу којим се обавља ванлинијски превоз путника или ствари не налази уговор о раду возача или потврда да је возач запослен код превозника који обавља ванлинијски превоз (члан 32. став 4);

33) не обавља ауто-такси превоз фабрички произведеним путничким аутомобилом који има највише пет седишта рачунајући и седиште возача и најмање четворо врата (члан 33. став 1);

34) У путничком аутомобилу којим се обавља ауто-такси превоз није на видном месту за корисника превоза уграђен исправан, пломбиран и баждарен таксиметар или није истакнут назив ауто-такси превозника (члан 33. став 2);

35) на крову путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз није истакнут назив: „ТАХИ” (члан 33. став 3);

36) путничким аутомобилом који обавља ауто-такси превоз обавља линијски превоз путника (члан 34 став 1);

37) користи аутобуска стајалишта која су одређена одлуком општине, односно града за међумесни линијски превоз путника (члан 34 став 2);

38) приликом отпочињања превоза не укључи таксиметар (35. став 1);

39) за извршену услугу превоза не наплаћује искључиво цену превоза у износу који показује таксиметар у тренутку завршетка превоза (35. став 2);

40) на захтев корисника услуге ауто-такси превоза не изда рачун за обављени превоз на начин прописан у члану 35. став 3. овог закона;

41) обавља ауто-такси превоз путника супротно одредбама о ближим условима за обављање ауто-такси превоз путника које прописује општина, односно град (члан 36. став 1);

42) обавља ауто-такси превоз путника супротно одлуци којом општина односно град утврђује економски најнижу цену у оквиру такси тарифе по којој се ауто-такси превоз мора обављати на њеној територији (члан 36. став 6);

43) таксиметар није подешен искључиво у складу са одлуком из члана 36. став 6. овог закона (члан 36. став 7);

44) обавља превоз за сопствене потребе а претходно није испунио услове наведене у члану 37. став 1. овог закона (члан 37. став 2);

45) у обављању превоза за сопствене потребе превози ствари од производних објекта до магацина или продајних објеката трећих лица, или од својих магацина до продајних објеката трећих лица или између продајних објеката трећих лица (члан 37. став 3);

46) не пријави Министарству сваку промену у погледу испуњавања услова (промена у вези возног парка, натписа, паркинг простора и сл) из чл. 3, 5, 6, 9. и 40. овог закона (члан 42. став 4);

47) у возилу за време обављања превоза нема акт који издаје министарство надлежно за послове саобраћаја, којима се утврђује испуњеност услова из члана 42. став 6. овог закона;

48) поступи супротно одредбама члана 44г став 1. овог закона;

49) не изврши наложене инспекцијске мере (члан 44г став 2).

За прекршаје из тач. 9) и 41) овог члана обавезно се изриче и заштитна мера одузимања возила које је употребљено за извршење прекршаја.

Члан 42.

Псле члана 52. додаје се нови члан 52 а који гласи:

„Члан 52а

Новчаном казном од 25.000 до 100.000 динара казниће се за прекршај предузетник ако:

1) у возилу нема путни налог за возило попуњен, потписан и оверен на прописан начин (члан 4);

2) аутобус којим се обавља превоз нема на бочним странама исписано пословно име односно назив власника возила или његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови (члан 5. став 1);

3) теретно моторно возило којим се обавља превоз нема на бочним вратима односно на бочним странама кабине исписано пословно име, односно назив власника возила или његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови (члан 5. став 2);

4) је на бочним странама аутобуса, или на бочним вратима односно на бочним странама кабине теретног моторног возила стављен други натпис осим пословног имена, односно назива власника возила или његовог знака који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови (члан 5. став 6);

5) пословно име односно назив власника возила нису на возилу исписани на начин прописан у члану 5. став 7. овог закона;

6) превозник или посада возила на захтев корисника превоза не да на увид опште услове превоза (члан 11. став 5);

7) у возилу којим обавља јавни превоз путника превози лица, животиње и ствари супротно одредбама члана 12. овог закона;

8) у возилу којим обавља јавни превоз ствари нема товарни лист или други документ о стварима које се превозе (члан 13);

9) обавља превоз путника за сопствене потребе противно одредбама члана 39. став 1. овог закона;

10) се у возилу којим обавља превоз за сопствене потребе не налази уговор о раду или потврда да је возач запослен код власника возила члана (39. став 2);

11) списак лица не чува две године од дана обављеног превоза 39. став 3);

12) обавља превоз за сопствене потребе, путника или ствари, противно одредбама члана 39. став 4. овог закона;

13) у теретном моторном возилу, којим обавља превоз ствари за сопствене потребе, нема документ (отпремница и сл) из кога се може утврдити власник и врста ствари које се превозе (39. став 5);

14) врши редовно одржавање возила а не испуњава прописане услове (члан 40);

15) издавање и вођење путних налога и евиденцију о издатим путним налозима не врши на начин прописан одредбама члана 41. став 1. овог закона;”

Члан 43.

Члан 53. мења се и гласи:

„Члан 53.

Новчаном казном од 30.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај грађанин ако:

1) обавља превоз возилима која не испуњавају услове утврђене прописима о безбедности саобраћаја на путевима и прописима о стандардима за поједине врсте возила (члан 3. став 1);

2) обавља јавни превоз и превоз за сопствене потребе возилима која нису редовно одржавана и контролисана (члан 3. став 2);

3) обавља превоз у друмском саобраћају возилима која нису регистрована на територији Републике Србије (члан 3. став 3);

4) користи возило, за време трајања искључења, које је у вршењу инспекцијског надзора искучено из саобраћаја (члан 3. став 4);

5) у возилу нема путни налог за возило попуњен, потписан и оверен на прописан начин (члан 4);

6) аутобус којим се обавља превоз нема на бочним странама исписано пословно име односно назив власника возила или његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови (члан 5. став 1);

7) теретно моторно возило којим се обавља превоз нема на бочним вратима односно на бочним странама кабине исписано пословно име, односно назив власника возила или његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови (члан 5. став 2);

8) је на крову возила којим се обавља превоз путника или ствари у друмском саобраћају, осим путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз путника и возила којима се обавља оспособљавање кандидата за возаче, стављено пословно име односно назив власника возила или други натпис (члан 5. став 4);

9) се у возилу којим се обавља превоз путника, односно лица, осим у путничком аутомобилу којим се обавља ауто-такси превоз, налази таксиметар (члан 5. став 5);

10) је на бочним странама аутобуса, или на бочним вратима односно на бочним странама кабине теретног моторног возила стављен други натпис осим пословног имена, односно назива власника возила или његовог знака који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови (члан 5. став 6);

11) пословно име односно назив власника возила нису на возилу исписани на начин прописан у члану 5. став 7. овог закона;

12) обавља превоз за сопствене потребе а не испуњава услове утврђене овим законом у погледу опремљености, обезбеђења одговарајућих паркинг простора за возила, осим за путничке аутомобиле и кадрова који врше послове редовног одржавања возила (члан 6. став 3);

13) обавља превоз за сопствене потребе а претходно није испунио услове наведене у члану 37. став 1. овог закона (члан 37. став 2);

14) у обављању превоза за сопствене потребе превози ствари од производних објекта до магацина или продајних објеката трећих лица, или од својих магацина до продајних објеката трећих лица или између продајних објеката трећих лица (члан 37. став 3);

15) обавља превоз путника за сопствене потребе противно одредбама члана 39. став 1. овог закона;

16) се у возилу којим обавља превоз за сопствене потребе не налази уговор о раду или потврда да је возач запослен код власника возила члана (39. став 2);

17) списак лица не чува две године од дана обављеног превоза 39. став 3);

18) обавља превоз за сопствене потребе, путника или ствари, противно одредбама члана 39. став 4. овог закона;

19) у теретном моторном возилу, којим обавља превоз ствари за сопствене потребе, нема документ (отпремница и сл) из кога се може утврдити власник и врста ствари које се превозе (39. став 5);

20) издавање и вођење путних налога и евиденцију о издатим путним налозима не врши на начин прописан одредбама члана 41. став 1. овог закона;

21) поступи супротно одредбама члана 44г став 1. овог закона;

22) не изврши наложене инспекцијске мере (члан 44г став 2).

Члан 44.

Члан 53 а мења се и гласи:

„Члан 53 а.

„Новчаном казном од 80.000 до 150.000 динара или казном затвора до 30 дана казниће се за прекршај грађанин који:

1) обавља делатност јавног превоза путника или ствари супротно одредбама члана б. овог закона;

2) обавља ауто-такси превоз, а није регистрован код Агенције за привредне регистре за обављање ауто-такси делатности или нема одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто-такси превоза (члан ба);

За прекршај из става 1. овог члана обавезно се изрече и заштитна мера одузимања возила које је употребљено за извршење прекршаја.“

Члан 45.

После члана 53б додаје се члан 53в који гласи:

„Члан 53в

„Новчаном казном од 20.000 динара казниће се на месту извршења прекршаја правно лице за прекршај из члана 49. став 1. тач. 3), 4), 6), 7), 16), 25), 34), 36), 46), 47), 48), члана 50. став 1. тач. 1), 2), 3), 4), 12), 16), 18), 19), 30) и члана 51. став 1. тач. 8), 9), 11).

Новчаном казном од 15.000 динара казниће се на месту извршења прекршаја предузетник за прекршај из члана 52. став 1. тач. 3), 4), 5), 6), 7), 8), 9), 10), 11), 12), 13), 14), 15), 16), 21), 29), 30), 33), 34), 35), 36), 37), 38), 39), 40), 41), 42), 43), 45), 46), 47), 48), 49) и члана 52а. овог закона.

Новчаном казном од 5.000 динара казниће се на месту извршења прекршаја грађанин - возач моторног возила за прекршај из члана 49. став 1. тач. 3), 4), 5), 6), 7), 8), 13), 19), 23), 25), 27), 35), 36), 37), 38), 39), 46), 47), члана 50. став 1. тач. 4), 6), 10), 11), 14), 16), 24), 26), 29), 30), члана 51. став 1. тач. 6) и 7) члана 52. тач. 3), 4), 10), 11), 12), 28), 35), 36), 37), 38), 39), 40), 45), 48), 49) и члана 52а тач. 1), 6), 7), 13).

Члан 46.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.